

עת"א 71620/07/17 - רעי חורב, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 71620-07-17 חורב(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	רעי חורב,
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית מיום 29/1/17 שדחתה את בקשתו לצאת לחופשה.

טענות העותר

- במהלך תקופת מאסרו הארוכה, מתפקד העותר באופן חיובי, עבר הליך טיפולי מעמיק ומורכב במספר מסגרות קבוצתיות ופרטניות, ולקח אחריות על מעשיו.
 - בקשתו לצאת לחופשה ראשונה לא אושרה על ידי ועדת אסירי עולם למרות שעמדת בית הכלא והמחוז היתה חיובית.
 - העותר עומד בכל התנאים הדרושים על מנת לאשר לו לצאת לחופשה. הוא ריצה תקופת מאסר שהיא מעבר לתקופת המינימום הנדרשת. מסוכנותו הינה ברף הנמוך של המסוכנות הבינונית.
 - סירוב להוציאו לחופשה מונע התקדמות בהליך הטיפול.
 - בנו שהיה בגיל 3, בעת שהעותר נעצר, הינו כיום בן 18. לומד בתיכון ועומד להתגייס, אמו של הילד עזבה את הארץ לפני כ- 5 שנים ואיננה בקשר עם הילד. הוריו של העותר פנסיונרים.
 - הנציבה לא שקלה את כל השיקולים הדרושים והחלטתה איננה מאזנת נכון את האינטרסים השונים.
- העותר הינו אסיר פלילי, המרצה עונש מאסר עולם, לאחר שהורשע ביום 6/12/00 בעבירות רצח, תקיפה ואיומים. עונשו של העותר נקצב באוקטובר 2006 ל - 36 שנים ו - 3 חודשים.

כתב התשובה

- ועדת אסירי עולם שדנה בבקשתו של העותר לא מצאה להמליץ לנציבה על יציאתו לחופשה.
- הנציבה אימצה את עמדת ועדת אסירי עולם לאחר שעמדו בפניה כל השיקולים הרלוונטיים.
- באבחון הפסיכולוגי האחרון שנערך לעותר נקבע כי מסוכנותו מעורכת כבינונית, למרותה דרך הטיפולית שעבר עד כה.
- המסוכנות נמדדה גם בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה שהינן קיצוניות בחומרתן וכן ביתרת המאסר הארוכה שנותרה לעותר לרצות. הוועדה הממליצה סברה כי טרם בשלו התנאים למתן אמון בעותר ברמה גבוהה דיה שתאפשר הוצאתו לחופשה.
- משטרת ישראל מתנגדת להוצאתו לחופשה.

דין

- נסיבות ביצוע הרצח היו קשות כפי שנקבע בפסה"ד: **"רצח לשם רצח. מעשה רשעות אכזרי ונתעב לשמו, ללא מניע, ללא זיק של היגיון, ללא קנטור, ללא כל סיבה נראית לעין, ללא רגש חמלה וללא היסוס של חרטה"**. הנסיבות פורטו בקצרה, גם במסגרת פסה"ד בע"פ 9937/01 אשר צורף כנספח לכתב התשובה. העותר ציין בדיון בעתירה **"מעשה נורא שאין לו כל צידוק או כל הסבר הגיוני וגם שנים ארוכות של טיפול לא הבנתי למה עשיתי את המעשה הזה.. ולא די בכך, שנתיים לאחר מכן שבאתי בקשר זוגי עם אשתי דאז, גם איתה נהגתי באלימות דבר שאני מתבייש בו"**.
- מסוכנות של העותר הוגדרה באבחון הפסיכולוגי כבינונית, על אף כברת הדרך הטיפולית אותה עשה. באבחון מצוין חוסר הבנה מעמיקה בנוגע למערכת יחסים, לקשיים והמודעות למצבי הסיכון.
- בדוח שהכינה העו"ס לקראת הדיון **לקציבת עונשו**, בוועדת אסירי עולם, מפורטות נקודות זכות לא מעטות לטובת העותר. תפקדו במאסר מאז הועבר לכלא שיטה בשנת 2008 ללא דיונים משמעותיים וללא שלילת טובות הנאה, בדיקות שתן רציפות נמצאו תקינות מועסק במתפרה. עפ"י חוות דעת מעסיקו, מדובר באסיר אחראי וחיוני מאוד, מסור לעבודה ותורם, רציני ומשמעותי, לוקח חלק בפעולות חינוכיות, עבר בהצלחה מס' קבוצות טיפוליות, נתונים אלה וההתרשמות מהשינוי שחל בו הביאו להקצבת עונשו ל - 36 שנה.
- בניגוד לנטען על ידי העותר, עמדת המחוז הינה **שלא להמליץ בשלב זה** על יציאה לחופשה וזאת בשל הדברים שנכתבו בדוח האבחון הפסיכולוגי והעובדה שרמת המסוכנות העתידית הוערכה בטווח הבינוני. באבחון הפסיכולוגי אובחנה נטיה משמעותית להימנע מרגשות שליליים, להכחיש דחפים תוקפניים ואף לראות את העולם באופן אופטימי יתר על המידה. מגנון ז משרת אותו כעת, אבל עלול לגרום לו קושי כאשר הוא יתעמת מול מצבים המעוררים רגש חזק. על אף רמה גבוהה של תובנה לגבי עברו, עדיין חסרה לו הבנה מעמיקה אודות הדינמיקה ההרסנית במערכות היחסים הקרובות אותן ניהל בעבר, דבר שעשוי להיות מוקד של קושי בעתיד.

מודיעין שב"ס ומשטרת ישראל מתנגדים ליציאה לחופשה.

לרשות המנהלית מסור שיקול דדעת רחב לפעול במסגרת הסמכות שהוקנתה לה. בית המשפט יתערב בשיקול דעתה של הרשות במקרים חריגים, בהם פעולותיה חורגות ממתחם הסבירות (בג"צ 4374/15 **התנועה לאיכות השלטון נ' ראש ממשלת ישראל**, בג"צ 4386/16 **טספהיט מדיו נ' שב"ס**).

מתחם הסבירות, הוא מתחם שמידותיו נקבעות בהתחשב עם מעמדה של הרשות השלטונית ועם אופי סמכויותיה (בג"צ 428/86 **ברזיל נ' מ"י**, עת"א 20672/08/15).

חופשה מהווה פריווילגיה, מקום בו דעתה גורמים המקצועיים היא כי קיימת סכנה לשלום הציבור מיציאתו של אסיר לחופשה, לא יתערב בית המשפט אלא יפעיל ביקורת שיפוטית על חוקיותה החלטה (רע"פ 2410/93 **מ"י נ' רוני לוי**).

נראה כי הנציבה אכן שקלה את כל השיקולים הרלבנטיים וכי עמדו בפניה עמדותיהם של גורמי הטיפול והגורמים המקצועיים השונים.

לא מצאתי מקום להתערבות שיפוטית בהחלטה המנהלית.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ח, 01 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.